

[Landbrugsministeren.]

være Ministeren, der skal afgøre det, og det er naturligvis en stor Tillid, der næres af de to Partier til mig, naar de stiller dette Ændringsforslag. Men jeg betakker mig for at faa denne Bestemmelse, for det vilde være fuldkommen umuligt at gennemføre den tilfredsstillende for alle Parter.

Jeg har ligesom saa mange andre og sikkert samtlige i denne Sal med stor Spænding afventet, hvorledes det nye Parti, der nu er opstaaet her i Rigsdagen, vil stille sig, og hvilket Program dette Parti vil møde med. Det forekommer mig, at det er karakteristisk, at den første Udtalelse, som fremkommer fra dem, gaar ud paa at bistaa de to Partier Venstre og Konservative med at trykke Lønnen ned for de lavest lønnede. Det gør naturligvis ikke min Stilling til det foreliggende Ændringsforslag anderledes. Jeg maa, som jeg allerede har udtalt, afvise det og sige, at hvis det fastholdes, saa føler jeg mig som Minister og Landmand ikke berettiget til at gaa med til at gennemføre Lovforslaget i en saadan ændret Skikkelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Jeg maa nedlægge en skarp Indsigelse mod den højtærede Landbrugsministers Udtalelse, at vi skulde være med til sammen med de Konservative og Venstre at søge at faa sat Bestemmelser ind i Loven med det Formaal at trykke Lønnen ned. Nej, det er ikke det, vi gør. Vi er med til at sætte en Bestemmelse ind i Forslaget for at forhindre, at Arbejderne med Statens Støtte skruer Lønnen urimeligt op.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Steen har Ordet for en kort Bemærkning.

Steen: Det kan ikke være det ærede Medlem Hr. Holsteins oprigtige Mening, at han ved de Talemaader, han anvender, kan tilsløre det, der er Hensigten med det stillede Ændringsforslag. Selvfølgelig skal det bruges til at trykke Lønnen ned. Ændringsforslaget er i hele sin Affattelse og Form stilende mod dette og kan ikke have noget som helst andet Formaal. Men da dette nu benægtes, saa spørger jeg: Er det da for at opretholde den Løn, vi har? I saa Tilfælde er der at sige, at det jo er gaaet ganske godt uden denne Bestemmelse. I modsat Fald er der kun een Mulighed tilbage, nemlig den, at det skulde være for at sætte Arbejdernes Løn op; men jeg tror ikke, det er den

Rolle, jeg møder det ærede Medlem Hr. Holstein i.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Nej, det, Ændringsforslaget gaar ud paa, er at slaa Bom for de Misbrug, som allerede er i Svang, gaaende ud paa at skrue Lønnen op ganske ensidigt fra Arbejdernes Side, yderligere ved at give Loven en saadan Fortolkning af Begrebet Landarbejdere, at man skubber dem, der udfører dette Arbejde, principielt ind under en Organisation, der tager en højere Løn end sædvanligt for Landarbejdere. Det er for at forebygge disse Misbrug, som gaar i Svang, og som er i Færd med at udvikle sig i fuldt Flor, og for i Tide at slaa Bom herfor, at dette Ændringsforslag er stillet. Det er altsaa et Ændringsforslag, der er fremsat for at forhindre Misbrug fra Arbejdernes Side, men aldeles ikke et Ændringsforslag, der er stillet for at give Arbejderne en urimelig lav Løn.

Landbrugsministeren (Bordning): Da det er mig, der har Ansvaret for Lovens Administration, vil jeg gerne rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Holstein: I hvilket Tilfælde har Arbejdsmænd, der arbejder som Landarbejdere, og som er med til at udføre dette Grundforbedringsarbejde, misbrugt deres Stilling og krævet for høj en Løn i det Aar, i hvilket Loven har været administreret?

Thorhauge: Jeg var klar over, at Bølgerne vilde gaa højt, naar vi kom til dette Spørgsmaal, netop fordi det, som jeg nævnte før, er en gammel Strid, der er dukket frem. Men under de Forhold, hele vort Samfund lever under, er det, vi kræver, at Befolkningen selv maa være med i Bestemmelsen. Nu siger den højtærede Landbrugsminister, at det her drejer sig om en Hjælp, der ydes baade Landmænd og Landarbejdere, for at der kan betales en nogenlunde god Arbejdsløn. Ja, det er vi fuldkommen enige om. Vi ønsker ikke, at Lønnen skal trykkes ned. (*Afbrydelse.* Jo). Jeg hører et æret Medlem sige jo, men det passer ikke. Sagen er, at Befolkningen maa absolut selv være med til at bestemme om Lønforholdene, naar disse store Arbejder bliver foretaget. Der er mange Arbejdsgivere, som selv maa betale en hel Del til det Grundforbedringsarbejde, men det fører ogsaa anden Lønning med sig, og adskillige Arbejdere har sagt til mig: naar vi engang bliver færdige